

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

CABINET SECRETAR DE STAT

REFERAT DE APROBARE

**a proiectului de Ordin al ministrului finanțelor publice
privind stabilirea instituțiilor financiare care au obligația de declarare, categoriile de
informații privind identificarea contribuabililor, precum și informațiile de natură
financiară referitoare la conturile deschise și/sau închise de aceștia la instituțiile
financiare, regulile de conformare aplicabile de către aceste instituții în vederea
identificării conturilor raportabile de către acestea, precum și procedura de
declarare a acestor informații și a normelor și procedurilor administrative menite să
asigure punerea în aplicare și respectarea procedurilor de raportare și diligență
fiscală prevăzute în instrumentele juridice de drept internațional la care România s-a
angajat**

Prin prezentul proiect de act normativ se propune aprobarea procedurii de transmitere, de către instituțiile financiare raportoare a informațiilor de natură financiară referitoare la conturile deschise și/sau închise de contribuabilii nerezidenți la instituțiile financiare, regulile de conformare aplicabile de către aceste instituții în vederea identificării conturilor raportabile de către acestea, normele și procedurile administrative menite să asigure punerea în aplicare și respectarea procedurilor de raportare și diligență fiscală prevăzute în instrumentele juridice de drept internațional la care România s-a angajat.

1. Scurt istoric privind schimbul automat de informații la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivel mondial.

➤ 1. 1. Aspecte referitoare la Standardul Comun de Raportare

Având în vedere faptul că, în prezent, în contextul unei lumi din ce în ce mai globalizate, contribuabilii pot mult mai ușor să facă, să dețină și să gestioneze investiții prin intermediul instituțiilor financiare din afara țării lor de rezidență și că sume mari de bani sunt păstrate offshore și rămân neimpozitate, ajungându-se la situația în care contribuabilii nu își îndeplinesc obligațiile fiscale de plată în țara lor de rezidență, cooperarea între administrațiile fiscale este orientată spre combaterea evaziunii fiscale și protejarea integrității sistemelor fiscale, un aspect cheie al acestei cooperări fiind schimbul de informații.

În acest sens, Organizația pentru cooperarea și dezvoltarea economică (OECD) are un trecut îndelungat în utilizarea tuturor formelor de schimb de informații, iar Convenția multilaterală privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală asigură o bază pentru toate formele de schimb de informații.

În special, începând cu 2009, s-au făcut progrese importante de către OECD, UE și Forumul mondial privind transparența și schimbul de informații fiscale în vederea îmbunătățirii transparenței și schimbului de informații la cerere.

Începând cu 2012, s-a constatat de asemenea și un interes politic orientat către oportunitățile furnizate de schimbul automat de informații, astfel că în anul 2013, Consiliul European a aprobat în unanimitate acordarea de prioritate eforturilor de a extinde schimbul automat la nivelul UE și la nivel mondial și a salutat eforturile continue depuse în cadrul G8, G20 și OECD pentru a dezvolta un standard global, motiv pentru care în același an Comisia Europeană a adoptat propunerea legislativă privind extinderea domeniului de aplicare al schimbului automat de informații în cadrul directivei privind cooperarea administrativă.

Astfel că, în anul 2014 a fost aprobat Standardul comun de raportare (CRS) pentru schimbul automat de informații fiscale.

Standardul comun de raportare, cu scopul de a maximiza eficiența și a reduce costurile pentru instituțiile financiare, se bazează în mare măsură pe acordul interguvernamental de implementare a FATCA. Deși acordul interguvernamental privind raportarea FATCA se îndepărtează în privința câtorva aspecte de CRS, diferențele sunt cauzate de natura multilaterală a sistemului CRS și de alte aspecte specifice ale SUA, în special conceptul de impozitare pe baza cetățeniei și prezența unei sistem important și complex de reținere la sursă în cadrul FATCA.

În acest context, având în vedere că evaziunea fiscală este o problemă globală, modelul schimbului automat de informații trebuie să aibă o acoperire globală și să fie standardizat astfel încât să beneficieze un număr maxim de state de rezidență și instituții financiare și să ajute la simplificarea procesului, creșterea eficienței și scăderea costurilor pentru toți participanții interesați.

Răspândirea unor modele diferite și incompatibile cu modelul CRS ar putea să implice costuri importante atât pentru guvern cât și pentru mediul de afaceri în vederea colectării de informații necesare și implementării diferitelor modele și totodată ar putea conduce la o fragmentare a standardelor, care poate atrage apariția unor cerințe contradictorii, mărin și mai mult costurile de conformitate și reducând eficiența.

Astfel că, pentru ca un model de schimb automat de informații referitoare la conturile financiare să fie eficient, trebuie să fie conceput în conformitate cu legislația fiscală a statului de rezidență și nu ca un produs secundar de raportare națională. Mai mult, acesta trebuie să fie standardizat, cu mențiunea că anumite probleme rămân a fi tratate la nivel local.

➤ **1.2. Aspecte referitoare la procedurile de diligență fiscală ce este necesar a fi aplicate de Instituțiile Financiare, în vederea asigurării schimbului automat de informații**

În afară de un standard comun privind informația care urmează a face obiectul colectării și schimbului automat de informații, un model eficient de schimb automat de informații financiare necesită de asemenea un standard comun privind un set solid de proceduri de diligență fiscală care trebuie urmate de instituțiile financiare pentru a identifica conturile care fac obiectul raportării și a obține informațiile de identificare a titularului contului ce

trebuie raportate în cazul unor astfel de conturi.

Procedurile de diligență fiscală sunt esențiale pentru că asigură calitatea informației care face obiectul raportării și schimbului automat de informații. În final, feedback-ul din partea statului de destinație către statul de origine referitor la erori strecurate în informațiile primite, poate să fie de asemenea un aspect important al unui model eficient de schimb automat.

➤ **1. 3. Baza legală pentru schimbul de informații**

- prin **Directiva nr. 107/2014/UE (DAC 2) a Consiliului s-a extins schimbul automat de informații din Directiva 2011/16/UE în ceea ce privește rezidenții din alte state membre ale Uniunii Europene.**

Prin aceasta directivă se dorește o abordare coerentă, consecventă și cuprinzătoare la nivelul întregii Uniuni cu privire la schimbul automat de informații în cadrul pieței interne, abordare care ar putea duce la economii de costuri atât pentru administrațiile fiscale, cât și pentru agenții economici.

De asemenea, având în vedere contextul actual, în care statele membre au încheiat sau sunt pe punctul de a încheia acorduri cu Statele Unite ale Americii în legătură cu FATCA înseamnă că respectivele state membre oferă sau vor oferi o cooperare extinsă în sensul articolului 19 din Directiva 2011/16/UE¹ și că sunt sau vor fi obligate să ofere o astfel de cooperare extinsă și altor state membre.

Încheierea de acorduri paralele și necoordonate de către statele membre în temeiul articolului 19 din Directiva 2011/16/UE ar putea conduce la denaturări care ar fi în detrimentul bunei funcționări a pieței interne. Schimbul automat de informații extins pe baza unui instrument legislativ la nivelul Uniunii ar evita necesitatea ca statele membre să invoce articolul menționat, în vederea încheierii de acorduri bilaterale sau multilaterale care pot fi considerate adecvate pe aceeași temă în absența legislației relevante a Uniunii.

Precizăm faptul că prevederile capitolului I al Titlului X din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, transpun Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 64 din 11 martie 2011, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 359 din 16 decembrie 2014.

- ca o urmare firească a intenției de a extinde schimbul automat de informații la nivel mondial, **OECD a elaborat standardul comun de raportare, de precauție și de schimb de informații referitoare la conturile financiare, urmând ca acesta să fie implementat la nivelul fiecărei jurisdicții semnatare a Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimbul automat de informații financiare** ce sunt părți sau teritorii acoperite de Convenția privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal.

¹ "Articolul 19 - Lărgirea cooperării extinse oferite unei țări terțe

Atunci când un stat membru oferă unei țări terțe o cooperare mai extinsă decât cea prevăzută de prezenta directivă, statul membru respectiv nu poate refuza o astfel de cooperare extinsă cu niciunul dintre celelalte state membre care doresc să inițieze o astfel de cooperare extinsă reciprocă cu statul membru respectiv."

Precizăm faptul că Acordul multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin, la 29 octombrie 2014 a fost ratificat prin Legea nr. 70/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 28 aprilie 2016 .

- Legea privind **conformarea fiscală aplicabilă conturilor din străinătate („FATCA”) adoptată de Statele Unite ale Americii**, ce conține norme care introduc un regim de raportare pentru instituțiile financiare cu privire la anumite conturi.

Precizăm că Acordul dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA, semnat la București la 28 mai 2015, a fost ratificat prin Legea nr. 233/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 bis din 30 octombrie 2015 .

2. Prevederi incidente în vederea implementării schimbului automat de informații la nivelul României.

Codul de procedură fiscală prevede la art. 62 alin. (1) faptul că în cazul realizării schimbului de informații privind contribuabilii rezidenți ai statelor cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional și pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale, instituțiile financiare, inclusiv instituțiile de credit, au obligația să declare anual organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informații de natură financiară referitoare la conturile deschise și/sau închise de contribuabilii menționați în acest alineat la astfel de instituții.

În acest context, alin. (2) al aceluiași articol prevede faptul că prin ordin al ministrului finanțelor publice, avizat de Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară, se vor stabili:

- a) instituțiile financiare, inclusiv instituțiile de credit, care au obligația de declarare;
- b) categoriile de informații privind identificarea contribuabililor statelor cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, precum și informațiile de natură financiară referitoare la conturile deschise și/sau închise de aceștia la instituțiile financiare/instituțiile de credit;
- c) entitățile non-raportoare din România și conturile excluse de la obligația de declarare;
- d) regulile de conformare aplicabile de către instituțiile menționate la lit. a), în vederea identificării conturilor raportabile de către aceste instituții, precum și procedura de declarare a informațiilor privind identificarea contribuabililor menționați la lit.a) și a informațiilor de natură financiară referitoare la conturile deschise și/sau închise de aceștia la instituțiile menționate la lit.a);
- e) norme și proceduri administrative menite să asigure punerea în aplicare și respectarea procedurilor de raportare și precauție prevăzute în instrumentele juridice de drept internațional la care România s-a angajat.

Urmare a elaborării legislației subsecvente va fi de asemenea necesară adaptarea sistemelor IT și a procedurile interne de cunoaștere a clientelei astfel că instituțiile financiare să poată documenta conturile raportabile începând cu data de 01 ianuarie 2016.

Astfel, având în vedere aspectele prezentate anterior, complexitatea actului normativ ce necesită a fi elaborat, precum și efectele sale în ceea ce privește măsurile de implementare la nivelul instituțiilor financiare a noilor cerințe de raportare, precizăm faptul că de la începutul anului 2016 și până în prezent, s-a lucrat intens la stabilirea cadrului normativ care să asigure implementarea obligațiilor de raportare în cadrul unui grup de lucru format atât din reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice și ai Agenției Naționale de Administrare Fiscală cât și din reprezentanți ai Băncii Naționale a României, Autorității de Supraveghere Financiară, Asociației Române a Băncilor, Asociației Brokerilor, Asociației Administratorilor de Fonduri, Asociației Depozitarul Central și Asociației Depozitarul Sibex.

3. Opțiuni pe care România le poate efectua, în cadrul implementării celor trei instrumente juridice de drept internațional .

În cadrul CRS, DAC 2 și FATCA, fiecare stat are posibilitatea efectuării unor opțiuni, la nivel național, astfel încât standardul comun de raportare a informațiilor, ce este necesar a fi implementat să poată fi adaptat la specificul fiecărui stat.

În acest context, urmare a discuțiilor ce au avut loc în cadrul grupului de lucru menționat anterior, alăturat, în anexele 1 și 2 ce fac parte integrantă din prezentul referat de aprobare, vom prezenta succint opțiunile efectuate de România, structurate pe fiecare instrument juridic internațional în parte .

Față de cele mai sus menționate, în vederea reglementării aspectelor prezentate anterior și urmare a discuțiilor avute cu reprezentanții instituțiilor financiare, a fost elaborat prezentul proiect de ordin care reglementează două aspecte majore, respectiv implementarea CRS cu privire la conturile financiare așa cum sunt ele elaborate de OECD și emiterea de prevederi de aplicare unitară a CRS, a Legii nr. 207/2015 și a Legii nr. 233/2015, ordin cu ale cărui prevederi, dacă sunteți de acord, vă propunem a-l semna.

Gabriel BIRIȘ

SECRETAR DE STAT

Opțiuni referitoare la implementarea schimbului automat de informații cu Statele Unite

În conformitate cu adresa nr. H2-1/4491/2015 primită de la Ministerul Afacerilor Externe, la data de **3 noiembrie 2015**, România a notificat conform prevederilor art. 10 alin.(1) din respectivul Acord, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, către autoritățile competente americane faptul că Acordul între România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și implementarea măsurilor FATCA, semnat la București, la data de 28 mai 2015 (Acordul FATCA), a intrat în vigoare începând cu data de 3 noiembrie 2015, fiind îndeplinite toate procedurile interne necesare, conform prevederilor art.10 alin. (1) din Acord.

Acordul FATCA a fost ratificat de partea română prin Legea nr. 233/2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 808 și nr. 808bis din data de 30 octombrie 2015.

Având în vedere faptul că în cadrul Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale și pentru implementarea FATCA există posibilitatea efectuării unor opțiuni de către instituțiile financiare raportoare din România în ceea ce privește, în principal, procedurile de conformare aplicabile în vederea identificării și raportării conturilor financiare aparținând persoanelor din SUA care intră sub incidența acestui Acord. Aceste opțiuni se referă, în principiu, la următoarele aspecte:

✓ **Opțiunea 1**

Conform prevederilor art. 4, paragraful 7 din Acord, **România poate utiliza și poate permite instituțiilor financiare raportoare din România să utilizeze definițiile termenilor din Acord formulate în Reglementările Trezoreriei SUA, emise în acest domeniu**, cu respectarea scopurilor Acordului, în locul definițiilor prevăzute în Acord.

Având în vedere faptul că în România, Acordul FATCA a intrat în vigoare începând cu 3 noiembrie 2015 iar obligațiile instituțiilor financiare raportoare din România sunt instituite, conform Acordului, începând cu data de 1 iulie 2014, cu precizarea că există posibilitatea aplicării unor reguli de tranziție între 1 iulie 2015 și 3 noiembrie 2015, România va permite instituțiilor financiare folosirea definițiilor din Reglementările Trezoreriei SUA, în locul celor formulate în Acordul FATCA dintre România și SUA, cu respectarea scopurilor Acordului.

De asemenea, această opțiune urmează a fi menționată în cuprinsul legislației secundare privind implementarea instrumentelor juridice privind schimbul automat de informații financiare la care România este parte.

✓ **Opțiunea 2**

Conform prevederilor art. 5, paragraful 3 din Acordul FATCA, **România poate permite instituțiilor financiare raportoare din România folosirea unor terți ca furnizori de servicii în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezentul Acord**, cu mențiunea că responsabilitatea pentru corectitudinea și completitudinea datelor va aparține instituțiilor financiare raportoare.

România va permite utilizarea terților ca prestatori de servicii de către instituțiile financiare raportoare din România, întrucât această practică este utilizată pe scară largă de agenții economici din România și este permisă de legislația internă în vigoare.

✓ **Opțiunea 3**

Conform prevederilor Secțiunii I, lit. C din Acord, în mod alternativ, **România poate permite instituțiilor financiare raportoare din România să aplice procedurile privind conformarea pentru identificarea și raportarea conturilor financiare descrise în Reglementările Trezoreriei SUA emise în acest scop** în mod separat, pentru fiecare secțiune a Anexei I din Acord, fie privind toate conturile financiare identificate ca fiind raportabile, fie cu privire la toate conturile financiare, fie cu privire la orice grup de conturi financiare identificat în mod clar.

România va permite instituțiilor financiare raportoare din România să utilizeze procedurile de conformare prevăzute de Reglementările Trezoreriei SUA emise în acest scop iar acest aspect va fi prevăzut în cadrul legislației secundare menționată la punctul 1.

✓ **Opțiunea 4**

Conform prevederilor Secțiunii II, lit. A a Anexei I din Acord, **în cazul în care instituțiile financiare raportoare din România nu au altă opțiune**, fie cu privire la toate conturile individuale preexistente, definite conform Anexei I din Acord, fie cu privire la orice grup de astfel de conturi în mod clar identificate, **anumite tipuri de conturi individuale preexistente având un sold sau o valoare care nu depășesc anumite praguri determinate nu intră în categoria conturilor pentru care este necesară derularea procedurilor de conformitate.**

În cursul consultărilor cu reprezentanții instituțiilor financiare din România, s-a convenit eliminarea acestor praguri din legislația secundară elaborată în scopul implementării prevederilor internaționale privind schimbul automat de informații financiare între state, în principal cu scopul de a simplifica procedurile de selectare, documentare și raportare a conturilor financiare de către instituțiile financiare din România.

✓ **Opțiunea 5**

Conform Anexei I, Secțiunea VI, lit. F, **România poate permite instituțiilor financiare raportoare din România să contracteze terți în vederea realizării procedurilor de conformare** prevăzute de respectiva Anexă I.

Similar situației prevăzute la punctul 2, România va permite instituțiilor financiare raportoare din România să utilizeze terți pentru realizarea procedurilor de conformare, așa cum prevăd Reglementările în domeniu emise de Trezoreria SUA în acest scop.

✓ **Opțiunea 6**

Instituțiile financiare raportoare din România vor avea posibilitatea să opteze pentru procedurile alternative aplicabile pentru conturile noi deschise înainte de intrarea în vigoare a Acordului, proceduri prevăzute la lit. G, respectiv H.

Procedurile alternative prevăzute la lit. G permit instituțiilor financiare raportoare din România să îndeplinească procedurile de conformare privind conturile financiare noi, deschise în perioada 1 iulie 2014 – 2 noiembrie 2015, conform prevederilor corespunzătoare din Anexa I a Acordului, în decurs de un an de la data intrării în vigoare a Acordului, respectiv de la data de 3 noiembrie 2015.

Procedurile alternative prevăzute la lit. H sunt aplicabile numai conturilor de entități deschise în perioada 1 iulie 2014 – 31 decembrie 2014. De asemenea, categoriile de conturi de entități pentru care o instituție financiară raportoare optează să aplice procedurile alternative prevăzute la lit. H nu vor mai putea intra și sub incidența procedurilor alternative de la lit. G.

Opțiuni prevăzute în cadrul Standardului Comun de Raportare și, după caz, al Directivei EU nr. 107/2014

În cadrul Standardului comun de raportare ce urmează a fi implementat prin prezentul proiect de ordin, ca urmare a ratificării Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014, prin Legea nr. 70/2016 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 28 aprilie 2016, precum și în cadrul Directivei 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 359 din 16 decembrie 2014, transpusă prin prevederile capitolului I al Titlului X din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, există posibilitatea efectuării unor opțiuni de către instituțiile financiare raportoare din România în ceea ce privește, în principal, procedurile de conformare aplicabile în vederea identificării și raportării conturilor financiare aparținând persoanelor din alte jurisdicții care intră sub incidența acestor instrumente juridice. Aceste opțiuni se referă, în principiu, la următoarele aspecte:

✓ Opțiunea 1

Abordare alternativă referitoare la calculul soldului sau valorii conturilor financiare (Comentariile privind CRS, Secțiunea 11, paragraf 11)

O jurisdicție poate solicita instituțiilor financiare raportoare să raporteze soldul sau valoarea medie a conturilor financiare, de regulă în cazul în care jurisdicția respectivă deja solicită aceste informații, conform legislației interne, precum și, posibil, conform prevederilor Acordului FATCA.

Având în vedere consultările avute cu reprezentanții instituțiilor financiare din România, la solicitarea acestora, s-a convenit menținerea prevederii potrivit căreia Instituțiile Financiare vor raporta soldul sau valoarea contului valabile la sfârșitul anului calendaristic, întrucât este mai puțin complicată raportarea sub această formă.

✓ Opțiunea 2

Utilizarea unei alte perioade de raportare decât anul calendaristic (CRS, Secțiunea I, subalineatele A(4) – A(7), Comentariile aferente CRS, Secțiunea I, paragraful 15).

O jurisdicție poate solicita instituțiilor financiare raportoare să raporteze informațiile solicitate având în vedere o altă perioadă de raportare decât anul calendaristic, în cazul în care există în legislația internă sau în Acordul FATCA reglementări care să prevadă obligativitatea efectuării unor astfel de raportări.

În scopul urmărit de raportarea privind schimbul automat de informații, raportarea se va face exclusiv pe an calendaristic, **motiv pentru care a fost eliminată din cadrul proiectului de ordin sintagma “o alta perioada de raportare, alta decat anul caracteristic”.**

✓ **Opțiunea 3**

Raportarea graduală a încasărilor brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont (CRS, Secțiunea I, paragraful F, Comentariile aferente CRS, Secțiunea I, paragraful 35)

O jurisdicție poate prevedea raportarea încasărilor brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont începând cu anul 2017. Această opțiune nu este prevăzută de Directiva UE nr. 107/2014 și, conform Acordului FATCA, raportarea acestor informații se va face începând cu anul 2016, deci este posibil ca instituțiile financiare raportoare să nu necesite timp suplimentar în vederea implementării acestei raportări.

Nu s-a optat pentru raportarea graduală întrucât exista deja obligația raportării integrale pe FATCA, motiv pentru care se vor aplica aceleași norme de precauție și diligență fiscală și în cazul conturilor ce este necesar a fi raportate pe CRS și DAC 2.

✓ **Opțiunea 4**

Depunerea de raportări fără înregistrări

O jurisdicție poate solicita instituțiilor financiare raportoare să depună totuși o declarație chiar dacă aceasta nu conține înregistrări, în cazul în care nu a identificat niciun cont raportabil în cursul unei perioade de raportare.

S-a optat pentru completarea declarațiilor raportate, chiar și în situația în care nu conține înregistrări privind conturile raportabile.

✓ **Opțiunea 5**

Permisiunea acordată instituțiilor financiare de a utiliza terți în vederea îndeplinirii obligațiilor privind identificarea, analiza și raportarea conturilor financiare (CRS, secțiunea II, paragraful D, Comentariile aferente CRS, Secțiunea II; paragrafele 6 și 7)

O jurisdicție poate permite instituțiilor financiare raportoare să folosească prestatori terți de servicii în vederea realizării obligațiilor privind identificarea, analiza și raportarea conturilor financiare. Cu toate acestea, instituțiile financiare raportoare rămân responsabile pentru îndeplinirea acestor obligații. Această opțiune este prevăzută în Acordul FATCA și în Directiva nr. 107/2014 (Anexa I, Secțiunea II, paragraful D).

S-a optat așa cum am menționat la pct. 3.1. Opțiunea 2.

✓ **Opțiunea 6**

Permisiunea, în cadrul procedurilor de conformare, de a aplica procedurile de conformare stabilite pentru conturile noi și în cazul conturilor preexistente (CRS, Secțiunea II, paragraful E, Comentariile aferente CRS, Secțiunea IV, paragraful 8)

O jurisdicție poate permite instituțiilor financiare să aplice procedurile de conformare stabilite pentru conturile noi și în cazul conturilor preexistente, fie cu privire la toate conturile preexistente, fie cu privire la anumite grupuri definite în mod clar de conturi preexistente. Această opțiune e aplicabilă și în cazul Directivei nr. 107/2014 a UE.

S-a optat așa cum am menționat la pct. 3.1. Opțiunea 3.

✓ **Opțiunea 7**

Permisiunea de a folosi procedurile de conformare pentru conturi cu valoare mare inclusiv în cazul conturilor cu valoare mică (CRS, Secțiunea II, paragraful E, Comentariile elaborate de CRS la Secțiunea II, paragraful 8)

O jurisdicție poate permite instituțiilor financiare raportoare să aplice procedurile de conformare stabilite pentru conturi cu valoare mare și în cazul conturilor financiare cu valoare mică. Aceasta ar putea fi opțiunea instituțiilor financiare întrucât, în caz contrar, ele vor aplica procedurile de conformare pentru conturi cu valoare mică iar apoi, la sfârșitul anului calendaristic, dacă soldul contului depășește 1 milion de USD, să aplice procedurile de conformare pentru conturi cu valoare mare. Această opțiune există și în cazul Directivei UE nr. 107/2014.

S-a optat așa cum am menționat la pct. 3.1. Opțiunea 3.

✓ **Opțiunea 8**

Efectuarea testului de rezidență pentru conturile cu valoare mică (CRS, Secțiunea III, subalineatul B(1), Comentariile aferente CRS, Secțiunea III, subalineatele 7 – 13)

O jurisdicție poate permite instituțiilor financiare raportoare să determine rezidența unui titular de cont în baza adresei de rezidență furnizate de acesta, atât timp cât adresa este cea curentă și se bazează pe evidențe documentare. Acest test reprezintă alternativa la procedura de căutare electronică a indicilor pentru stabilirea rezidenței iar dacă testul adresei de rezidență nu poate fi aplicat, instituțiile financiare trebuie să aplice căutarea electronică a indicilor. Această opțiune poate fi aplicată în cazul Directivei nr. 107/2014 a UE dar nu și în cazul Acordului FATCA.

A fost introdus testul de rezidență, întrucât reprezintă o alternativă facilă de identificare a indicilor cu privire la conturile raportabile.

✓ **Opțiunea 9**

Excluderea opțională a conturilor de entitate preexistente având sold mai mare de 250.000 USD (CRS, Secțiunea V, paragraful A, Comentariile aferente CRS, Secțiunea V, sub-alineatele 2-4).

O jurisdicție poate permite instituțiilor financiare să excludă de la procedurile de conformare conturile de entitate preexistente cu un sold sau o valoare agregată care nu depășește 250.000 USD la o dată specificată. Dacă opțiunea nu este adoptată, o instituție financiară va trebui să aplice procedurile de conformare tuturor conturilor de entitate preexistente. Acordul FATCA permite o serie de excepții similare, în timp ce Directiva UE nr. 107/2014 permite aceași excepție.

În urma discuțiilor a fost lăsată această opțiune la alegerea fiecărei Instituții Financiare în parte.

✓ **Opțiunea 10**

Procedură de documentare alternativă pentru anumite contracte de asigurare de grup sponsorizate de angajator sau contracte de anuitate (CRS, Secțiunea VII, Paragraful 8, Comentariile aferente CRS, Secțiunea VII, paragraful 13)

O jurisdicție poate permite instituțiilor financiare să trateze astfel de contracte ca și conturi financiare care nu sunt conturi raportabile până la data la care o sumă este plătită unui angajat/deținător al dreptului de încasare/beneficiar cu condiția ca anumite condiții să

fie îndeplinite. Această opțiune nu este permisă de Acordul FATCA regăsindu-se însă în Reglementările Trezoreriei SUA emise în acest scop. Se poate aplica în baza Directivei UE nr. 107/2014.

Această opțiune a fost preluată prin trimiterea la legislația primară aplicabilă în domeniu, respectiv la prevederile Anexei 1 a Codului de procedură fiscală.

✓ **Opțiunea 11**

Acordarea permisiunii instituțiilor financiare de a utiliza într-o mai mare măsură a sistemelor standardizate de codificare a segmentelor de activitate pentru procedurile de conformare (Comentariile CRS, Secțiunea VIII, paragraful 154)

O jurisdicție poate defini evidența documentară astfel încât să permită orice clasificare conținută în baza de date a unei instituții financiare bazată pe un sistem standardizat de codificare cu condiția îndeplinirii anumitor cerințe și în scopul de a ușura identificarea tipului de titulari de conturi). Această opțiune nu este prevăzută în Acordul FATCA, regăsindu-se însă în Reglementările Trezoreriei SUA emise în acest scop. Se poate aplica în baza Directivei UE nr. 107/2014.

S-a optat pentru folosirea codurilor CAEN în vederea identificării Entităților care nu sunt instituții financiare.

✓ **Opțiunea 12**

Reguli privind conversia monetară (CRS, Secțiunea VII, subalineatul C(4), Comentariile CRS, Secțiunea VII, paragrafele 20 -21)

Sumele conform CRS sunt exprimate în USD și se prevede utilizarea echivalentului în alte monede, conform legislației interne. CRS permite jurisdicțiilor să includă sume care sunt echivalente sau aproximativ echivalente în moneda proprie cu sumele în USD ca parte integrantă a legislației interne. Mai mult, o jurisdicție poate permite unei instituții financiare să folosească exprimarea în USD sau în moneda țării respective. Astfel, se permite unei instituții financiare multinaționale să utilizeze sume în aceeași monedă în toate jurisdicțiile unde operează. Atât Acordul FATCA cât și Directiva UE nr. 107/2014 permit exercitarea acestei opțiuni.

S-a solicitat sprijinul BNR pentru ca opțiunea efectuată să fie conformă cu legislația aplicabilă în domeniu.

✓ **Opțiunea 13**

Folosirea unei definiții extinse a contului preexistent (Comentariile CRS, Secțiunea VIII, paragraful 82)

O jurisdicție poate, prin modificarea definiției contului preexistent, permite unei instituții financiare să trateze conturi noi deschise de clienți preexistenți ca și conturi preexistente în scopul aplicării procedurilor de conformare. Un client este tratat ca preexistent dacă deja deține un cont financiar în cadrul unei instituții financiare raportoare sau într-o entitate afiliată. Astfel, dacă un client preexistent deschide un cont nou, instituția financiară se poate baza pe informațiile obținute în urma aplicării procedurilor de conformare contului preexistent deschis de titularul de cont, în scopul determinării dacă noul cont poate fi considerat un cont raportabil. Această opțiune poate fi utilizată de instituțiile financiare în cazul în care deschiderea unui nou cont nu presupune informații noi, suplimentare sau actualizate referitoare la clientul financiar. În cazul Acordului FATCA, această opțiune poate fi aplicată în cazul în care vor fi utilizate prevederile Regulamentului Trezoreriei SUA, emis

în acest scop. De asemenea, Directiva UE nr. 107/2014 permite această opțiune.

Această opțiune a fost preluată prin trimiterea la legislația primară aplicabilă în domeniu, respectiv la prevederile Anexei 1 a Codului de procedură fiscală.

✓ **Opțiunea 14**

Folosirea unei definiții extinse a entității afiliate (Comentariile CRS, Secțiunea VIII, paragraful 82)

Entitățile afiliate sunt definite, în mod general, ca o entitate care controlează o altă entitate sau doua sau mai multe entități aflate sub control comun. Conform Comentariilor CRS, cele mai multe fonduri cel mai probabil nu se vor califica ca și entități afiliate ale unui alt fond și astfel, în cazul lor, nu se vor putea aplica regulile referitoare la tratarea anumitor conturi noi ca și conturi preexistente sau să aplice regulile privind agregarea conturilor financiare administrate de entități afiliate. O jurisdicție poate modifica definiția entităților afiliate astfel ca un fond se poate califica drept entitate afiliată a unui alt fond prin introducerea prevederii legale conform căreia exercitarea controlului include, în aceste cazuri, două entități aflate sub management comun iar acesta îndeplinește obligațiile privind conformarea și raportarea conturilor financiare. Același regim poate fi obținut conform Acordului FATCA prin aplicarea regimului de sponsorizare, precum și potrivit Directivei UE nr. 107/2014.

Această opțiune a fost preluată prin trimiterea la legislația primară aplicabilă în domeniu, respectiv la prevederile Anexei 1 a Codului de procedură fiscală.

✓ **Opțiunea 15**

Reguli privind acțiunile la purtător emise de vehicule de investiții colective exceptate (CRS, Secțiunea VIII, sub-alineatul B(9)).

Această opțiune a fost preluată prin trimiterea la legislația primară aplicabilă în domeniu, respectiv la prevederile Anexei 1 a Codului de procedură fiscală.